

posudek oponenta

Bakalářská práce Martiny Salzerové se věnuje tématu typologie literárních postav, a to konkrétně postavám v díle španělského spisovatele Fernanda de Rojas *La Celestina*. Autorka v prvních kapitolách nejprve ve stručnosti nastiňuje počátky a vývoj dramatické tvorby ve Španělsku a postupné ustalování typů dramatických postav počínaje obdobím Zlatého věku. Poté se zmiňuje o problematickém žánrovém zařazení *Celestiny* (kapitoly 2 – 4). V kapitole 5 jsou uvedeny pojmy *typ* a *postava* a kapitola 6, která je jádrem práce, podává přehled sedmi typů postav španělského dramatu a konfrontuje s nimi postavy *Celestiny*, nejprve primární a poté sekundární. Sleduje přitom, kterými rysy se tyto postavy s danými typy shodují, a v čem se jim naopak vymykají. Pro ústřední postavu *Celestiny*, podle níž je hra pojmenována, a jež žádnému z typů neodpovídá, usiluje o určení vlastní kategorie.

Stanovený cíl byl podle mého názoru v základní rovině naplněn. Autorka za pomoci porovnání postav *Celestiny* s typovými postavami španělského divadla potvrzuje specifickou povahu této hry a její na svou dobu novátorský charakter. Na druhou stranu se domnívám, že by autorčiny analýzy a závěry mohly být zdařilejší a přesvědčivější, pokud by je opřela o solidnější teoretický základ a o systematictější přístup ke zkoumanému materiálu.

Úvodní kapitoly 1 a 2, které představují kontext vzniku Rojasovy verze *Celestiny* a jsou tedy velmi důležité pro pochopení toho, v čem hra předběhla svou dobu, jsou opravdu stručné. V textu práce není nikde blíže zmíněna ani doba (rok) či okolnosti vzniku hry. Též kapitola „Pojmy typ a postava“, představující pojmy pro práci klíčové, je zpracována nedostačujícím způsobem a navíc v poněkud nelogickém sledu typ, postava (logické by bylo začít pojmem obecnějším, neboť ne každá postava je typem). Postrádám zde i podrobnější zmínku např. o funkci dramatické postavy v divadelním textu či o hierarchii postav, což jsou parametry pro definování typu podstatné. Pro lepší porozumění analýzám v kapitole 6 by zase bylo vhodné alespoň stručně přiblížit děj hry a systém jejích postav, v němž se čtenář neznalý daného textu neorientuje (a v závěrečném shrnutí ve druhém odstavci na s. 36 ho pak zaskočí zmínka o Lucrecii, která patří k typu „služebnice“, avšak v práci o ní dosud nebyla ani zmínka).

Konečně ani jazyková stránka práce není bez nedostatků. Resumé ve španělštině posoudit nemohu, v českém textu je však řada především interpunkčních, ale i dalších pravopisných chyb, pochybně užitých slov, snad v důsledku používání španělsky psaných zdrojů (s. 16 – *navrzení postav*, s. 28 – *podřadnost*, míněna snad spíše *podřazenost*, *podřazené postavení*? s. 31 – *uváženost*, míněna *uvážlivost*?), nesprávných tvarů zájmena *ona* v akuzativu (*ji* namísto *ji*), někdy až nesrozumitelných vět (s. 32, předposlední odstavec).

Otázka k obhajobě:

Jsou ve hře *La Celestina* reprezentovány všechny archetypy charakteristické pro španělské divadlo, nebo zůstaly některé nevyužity?

Vzhledem k výše uvedenému doporučuji práci Martiny Salzerové k obhajobě a navrhuji ji hodnotit známkou **velmi dobře**.

K. Drsková

České Budějovice, 3. 5. 2018

Mgr. Kateřina Drsková, Ph.D.